

Meno : Júlia Štefková

UČO : 427958

Dátum konania seminára : 26.11. 2015

1. Rachel Carsonová - Mlčící jaro

Kniha Mlčící jaro (The Silent Spring, 1962) patří bez pochybností k najvýznamnejším titulom, ktoré napomohli k vzniku hnutia za ochranu životného prostredia a prinútili mnoho ľudí zo širokej verejnosti kritickejšie sa zamyslieť nad touto tematikou. Táto kniha, ako aj zadaný úryvok z nej, pojednáva o negatívnych dopadoch priemyselných chemikálií na životné prostredie a zdravie človeka.

Dnes, viac ako 50 rokov od vydania Carsonovej vplyvnej publikácie, je možné zaznamenať viditeľný pokrok v riešení tejto problematiky. Používanie mnohých najnebezpečnejších syntetických pesticídov, vrátane DDT, na ktoré autorka vo svojej knihe poukazovala, bolo legislatívne zakázané. Nemenej dôležitý je i posun v zmýšľaní širokej verejnosti, ktorá sa čoraz viacej zaujíma o kvalitu kupovaných potravín a o negatívne dopady používaných chemikálií na ich zdravie.

Tento pokrok je nepochybne pozitívnym javom, no zďaleka sa nedá považovať za dostačujúci. Ako sama autorka uvádza, existuje mnoho iných možností riešenia. Tieto alternatívy sú riešenia biologické, teda vychádzajú z poznania živých organizmov. Mnohé z týchto riešení sa dokonca preukázali ako omnoho efektívnejšie v porovnaní s chemickým bojom s prírodou. Jedným z takýchto alternatívnych prístupov je permakultúrne hospodárstvo, ktoré si zakladá na prírodných princípoch a rovnako sa snaží i apelovať na povedomie ľudí o dôležitosti starostlivosti o našu planétu.

2. Lynn White - Historické kořeny naší ekologické krize

Autor v tomto článku prichádza s kontroverzným prehlásením, že počiatočným zdrojom súčasnej ekologickej krízy je kresťanstvo. White argumentuje, že síce západný

svet už nie je kresťanským, ale skôr po-kresťanským, no napriek tomu v nás stále pretrváva kresťanská mentalita a zdieľame jej základné hodnoty.

Osobne s autorom vo veľkej miere súhlasím a rovnako pokladám kresťanstvo za aspekt formulujúci vývoj našej civilizácie. Kresťanská viera totiž stavia človeka do pozície nadradenej prírode, ktorú má bez obmedzení využívať pre svoju potrebu. Otázne však podľa môjho názoru je to, či je táto interpretácia Biblie správna. Je potrebné zamyslieť sa, že potreba k neustálemu pokroku, blahobytu - i za cenu ničenia životného prostredia, môže byť hodnotou, ktorá vychádza z ľudskej prirodzenosti, seba-zahľadenosti a teda či kresťanstvo ako náboženstvo iba nereflektuje túto túžbu je akýmsi ospravedlnením pre široké masy ľudí.

V oboch prípadoch však výstupom ostáva potreba premeny hodnôt našej súčasnej civilizácie. Človek sa naďalej považuje za „pána tohto sveta“, neuvedomuje si hodnotu prírody a slepo nasleduje prázdne hodnoty osobného zisku. Riešenie osobne nevidím vo vyznávaní nového náboženstva, ako sa zmienil autor v článku, no skôr vo vzdelávaní budúcich generácií o potrebe ochrany našej prírody, keďže nie sme jej vládcami, ale jej súčasťou.